

SER CRISTIÀ ÉS UNA QUESTIÓ D'AMOR

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

La celebració pasqual s'encamina ja cap a la seva culminació: Pentecostès. El protagonista major ara serà l'Esperit Sant, do del Crist i del Pare. L'Esperit prendrà el relleu de Jesús. Ell habitarà en nosaltres, i es quedarà amb nosaltres per sempre.

Aquesta ha estat la voluntat divina des de la seva creació: ser u amb nosaltres. Jesús un cop ressuscitat retorna al Pare, però ens ha lliurat l'Esperit que, dins nostre, serà Déu en nosaltres, interior i permanent. Aquest és el millor do pasqual que ens ha fet Déu.

L'Evangeli d'avui és un fragment del discurs de Jesús durant l'últim sopar, en el que desitjava dir i recordar el millor als seus deixebles. Diu: «El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament» (Jo 14,15-21). Ser cristià serà sempre una qüestió d'amor.

Estimar Jesús va unit a guardar els seus manaments i, no oblidem que poc abans, Jesús havia donat als deixebles el seu manament nou: «que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat». Sí, complir el manament de Jesús és molt més una exigència de l'amor que una imposició.

La vida del creient, per tant, cal que sigui viscuda amb clau d'amor. I m'agrada remarcar que el fragment d'avui comença i acaba establint una estreta relació entre amor i obediència, perquè és així com visqué Jesús aquests dos mots.

Jesús s'havia definit com el camí, la veritat i la vida; i fou, certament, amb la seva vida, que va legitimar, com a veritable, l'afirmació: Déu és amor.

Benet, al llarg de la seva Regla, farà també de l'amor la pedra fonamental del camí del monjo, dient: «No anteposar res absolutament a l'amor del Crist». Estimar Jesús i els germans és per a nosaltres entrar plenament en la dinàmica profunda de l'amor de Déu com a Pare, Fill i Esperit. Així pot ser explicada també la nostra vida cristiana: una vida en relació d'AMOR.